Lietas Nr. 133059115
Lietas arhīva Nr. 1-0591-15/9

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2015.gada 23.oktobrī

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Naruška

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/, personas kods /personas kods/, (turpmāk - Sūdzības iesniedzējs) sūdzības par Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes (turpmāk - Iestāde) 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510975654/1.

Aprakstošā daļa

2015.gada 10.jūlijā plkst.18.27 Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu par transportlīdzekļa HONDA CIVIC, reģistrācijas numurs /TL numurs/, novietošanu stāvēšanai /adrese/, vietā, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt citiem transportlīdzekļiem. Notikuma vietā policijas darbinieks konstatēja, ka nav ievērotas Ministru kabineta noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - CSN) 136.2.punkta prasības. Atbildība par šo noteikumu neievērošanu paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- Latvijas APK) 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā. Saskaņā ar Latvijas APK 214.^{1}panta otrās daļas 2.punktu inspektors par administratīvo pārkāpumu pieņēma lēmumu uzlikt naudas sodu 40 *euro* apmērā.

Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, Sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja.

Ar Iestādes 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510975654/1 (turpmāk – Lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā noradīti šādi apsvērumi.

Administratīvais pārkāpums kvalificēts pēc Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkta. Ņemot vērā minēto tiesību normu nepieciešams konstatēt: vai transportlīdzeklis bija novietots stāvēšanai; vai nav ievēroti apstāšanās un stāvēšanas noteikumi.

Saskaņā ar CSN 1.40.apakšpunktu, stāvēšana ir (..) transportlīdzekļa apturēšana, ja tā nav saistīta ar pasažieru iekāpšanu - transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā, kā ari transportlīdzekļa apturēšana uz laiku, kas pārsniedz piecas minūtes, ja tā ir saistīta ar pasažieru iekāpšanu transportlīdzeklī vai izkāpšanu no tā, kravas iekraušanu transportlīdzeklī vai izkraušanu no tā.

Policijas darbinieka ziņojumā norādīts, ka 2015.gada 10.jūlijā plkst.18.16 no Iestādes dežūrdaļas tika saņemts izsaukums par to, ka /adrese/, transportlīdzeklis ir novietots stāvēšanai tā, ka citi transportlīdzekļi nevar pabraukt garām. Iestādes darbinieki plkst.18.20 ierodoties augstāk minētajā adresē, konstatēja, ka transportlīdzeklis HONDA CIVIC, reģistrācijas numurs /TL numurs/, ir novietots stāvēšanai vietā, kur neļauj pabraukt garām citiem transportlīdzekļiem. Notikuma vietā uzņemtajās fotogrāfijās redzams, ka netika veikta ne pasažieru iekāpšana transportlīdzeklī vai izkāpšana no tā, ne kravas iekraušana transportlīdzeklī vai izkraušana no tā, transportlīdzeklis fiksēts fotogrāfijās bez vadītāja klātbūtnes. Tādējādi ir noskaidrots, ka transportlīdzeklis HONDA CIVIC, reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai.

Saskaņā ar CSN 136.2.apakšpunktu aizliegts stāvēt vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos. Policijas darbinieka uzņemtajās fotogrāfijās redzams, ka transportlīdzeklis HONDA CIVIC, reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai tā, ka citiem transportlīdzekļiem liegta iespēja brīvi pārvietoties. Tādējādi ir noskaidrots, ka ir izdarīts CSN 136.2.apakšpunkta pārkāpums, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā.

Administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums un pieņemtais lēmums noformēts ievērojot Ceļu satiksmes likuma 43.^{2}panta un Ministru kabineta 07.03.2006. noteikumu Nr.182 „Kārtība, kādā noformējams administratīvā pārkāpuma protokols - paziņojums par transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumu pārkāpšanu" nosacījumus. Policijas darbinieks pamatoti un likumīgi sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu - paziņojumu un pieņēmis lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā. Piemērojot administratīvo sodu, tika izvērtēti lietderības apsvērumi, tostarp administratīvā akta vajadzība un piemērotība attiecīgā mērķa sasniegšanai - panākt, lai ceļu satiksmes dalībnieki ievēro apstāšanās un stāvēšanas noteikumus.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā lūdz atcelt lēmumu par administratīvo pārkāpumu. Sūdzībā lūgumu pamato ar argumentiem: Notikumā nav pārkāpuma sastāva, jo tas neatbilst CSN 136.2.apakšpunktam un LAPK 149.^{10}panta piektās daļas 4 .punktā noteiktajam; Attālums no Sūdzības iesniedzēja automašīnas līdz blakus esošajām automašīnām ir lielāks par 3 metriem un tā nav traucējusi citiem transportlīdzekļiem.

Sūdzības iesniedzēja argumenti nav pamatoti un nevar būt par pamatu administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma atcelšanai. Administratīvā pārkāpuma lietā ir pierādīts, ka transportlīdzeklis HONDA CIVIC, reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai, neļaujot pabraukt garām citam transportlīdzeklim. Atbilstoši CSN 155.punktam transportlīdzekļa stāvēšana dzīvojamās zonas atļauta tikai speciāli paredzētās stāvvietās. Ja tādu stāvvietu nav vai ja tās ir aizņemtas, - transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu. Notikuma vietā uzņemtajās fotogrāfijās redzams, ka transportlīdzeklis HONDA CIVIC, reģistrācijas numurs /TL numurs/, novietots šķērsām priekšā citiem transportlīdzekļiem, traucējot tiem izbraukt no teritorijas. Saskaņā ar CSN 4.punktu (..) ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā ari jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Līdz ar to pašam transportlīdzekļa vadītājam, pirms automašīnas novietošanas stāvēšanai, ir jāpārliecinās par to, vai netiek pārkāpti CSN.

Atbilstoši Latvijas Republikā esošajai tiesu praksei (Administratīvās apgabaltiesas 2011.gada 1.jūnija spriedums lietā Nr.A42941909 4.6-4.8 punktā un 2011.gada 26.augusta spriedums lietā Nr.A42745208), novietojot spēkratus dzīvojamās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos to vadītājiem ir jāievēro gan CSN definētie vispārējie transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas regulējumi, gan ari minēto noteikumu 13.nodaļā "Ceļu satiksme dzīvojamās zonas" noteiktie papildus ierobežojumi.

Sūdzības iesniedzēja skaidrojums par to, ka viņa automašīna atradās vismaz trīs metru attālumā no blakus esošajiem transportlīdzekļiem, vērtējams kritiski, jo lietā esošajās policijas darbinieka uzņemtajās fotogrāfijās redzams, ka transportlīdzeklis HONDA CIVIC, reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietots stāvēšanai tā, ka citiem transportlīdzekļiem liegta iespēja izbraukt no teritorijas. Tādējādi ir noskaidrots, ka ir izdarīts CSN 136.2.apakšpunkta pārkāpums, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā.

Par Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkta pārkāpumu ir paredzēts tikai viens soda veids un apmērs - četrdesmit *euro*. Tas nozīmē to, ka konstatējot attiecīgo pārkāpumu, iestādei nav nepieciešams vērtēt lietas apstākļus, lai pamatotu konkrēta soda apmēra piemērošanu un pietiek tikai ar pārkāpuma konstatāciju. Tādējādi Iestādes darbiniekiem nav pienākums vērtēt piemērojamā soda apmēru un veidu, jo likums nosaka tikai vienu soda veidu un apmēru. Līdz ar to, ņemot vērā Latvijas APK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, netiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie apstākļi, kā arī citi apstākļi, un tiek vērtēts tikai tas, ka ir izdarīts attiecīgs administratīvais pārkāpums, par ko ir paredzēts administratīvais sods četrdesmit *euro* apmērā.

Nepiekrītot Iestādes Lēmumam, Sūdzības iesniedzējs vērsās Rīgas rajona tiesā, lūdzot to atcelt.

Sūdzībā norādīti šādi apsvērumi.

Lietā nepastāv strīds par to, vai Sūdzības iesniedzējam piederošā automašīna Honda Civic, reģistrācijas numurs /TL numurs/, bija novietota stāvēšanai, /adrese/ nama pagalmā, 2015.gada 10.jūlijā ap plkst.18.00. Sūdzības iesniedzējs nepiekrīt, ka novietojot automašīnu nav ievērots CSN 136.2 punkts un izdarīts Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkta pārkāpums.

Lēmumā nav komentēts, kā izpaudusies Sūdzības iesniedzēja argumentu un spriedumu nepareizība, bet gan vairākkārt norādīts uz policijas darbinieku uzņemtajām fotogrāfijām no notikuma vietas un stāvēšanas faktu. No Lēmuma nav iespējams secināt, kā pārkāpums ir konstatēts, uz kādiem pierādījumiem ir balstīts un kā ticis vērtēts, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, un kā pieņemts lēmums par administratīva pārkāpuma protokola - paziņojuma sastādīšanu un administratīvā soda piemērošanu.

No Lēmumā aprakstītā policijas darbinieku ziņojuma nav iespējams secināt, kā izvērtēts vai automašīna ir novietota pretēji likuma prasībām. Piekrīt, ka automašīnas novietojums atšķirās no daļas citu transportlīdzekļa novietojuma, tomēr, situācijā, kad daudzdzīvokļu namu pagalmā nav iezīmētas stāvēšanas vietas, vadītājam, novietojot automašīnu stāvēšanai, jāņem vēra CSN 155.punkts. Tāpēc, šajā situācijā, kad transportlīdzekļu stāvēšanai nav iezīmētas īpašas vietas, nevar uzskatīt, ka pārkāpums būtu izdarīts tikai tāpēc, ka automašīna novietota atšķirīgi no pārējām. Iepriekš minētā likuma norma neparedz kārtību, kā būtu jānovieto automašīna, ja nav speciāli paredzētas vietas, tātad katra vadītāja paša ziņā ir automašīnas novietošana, pie nosacījuma, ka novietojot automašīnu, netiks traucēti citi satiksmes dalībnieki. Tāpēc, nav pamata uzskatīt, ka novietojot automašīnu atšķirīgi no citām, uzreiz ir izdarīts pārkāpums vai apgrūtināta satiksme.

Savā sūdzībā par pieņemtā lēmuma nepareizību Sūdzības iesniedzējs minējis, ka Honda Civic, ar valsts reģistrācijas numura zīmi/TL numurs/, kuras platums ar uzlocītiem spoguļiem ir aptuveni 179 cm, vietā, par kuru sastādīts administratīva pārkāpuma protokols, intervāls līdz blakus esošajām mašīnām ir ne mazāks kā 340 cm vadītāja pusē un ne mazāks kā 350 cm automašīnas labajā pusē. Lai apliecinātu minēto faktu, sūdzībai pievienotas fotogrāfijas, kurās redzams, ka attālums līdz blakus esošajām mašīnām ir lielāks par 3m.

Sūdzībai pievienotas arī fotogrāfijas, kuras uzņemtas neilgi pēc, protokola sastādīšanas, kurās skaidri redzams, ka starp Sūdzības iesniedzēja un blakus esošajām automašīnām ir pietiekoši liels attālums, lai starp tām netraucēti varētu iebraukt, izbraukt un novietot automašīnu stāvēšanai varētu arī citi satiksmes dalībnieki. Un arī no šīm fotogrāfijām iespējams secināt, ka intervāls līdz blakus esošajām automašīnām ir lielāks, kā 3m, jo automašīnas pasažieru puse atrodas kanalizācijas notekas labajā malā, tieši tāpat, kā fotogrāfijās, kurās redzams metru mērs.

Attālums, kas lielāks par 3m, ne tikai Sūdzības iesniedzēja ieskatā, bet arī likuma robežās ir atzīstams par pietiekami drošu satiksmes organizācijai. Saskaņā ar CSN 135.4.punktu vadītājam aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 m. Nav saprotams, kāpēc Iestādes Lēmumā norādīts, ka pieteicēja arguments, ka automašīna atradās vismaz trīs metru attālumā no blakus esošajiem transportlīdzekļiem ir vērtējams kritiski, jo šādā veidā vieniem pierādījumiem tiek piešķirts lielāks spēks, attiecībā pret otriem, kas ir pretrunā ar Latvijas APK 243.panta astoto daļu.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka automašīna bija novietota atbilstoši CSN 136.2.punktā minētajām prasībām.

Sūdzības iesniedzējam nav skaidrs, vai izsaukums uz /adrese/, Rīgā saņemts tieši par viņa automašīnu Honda Civic, reģistrācijas numura zīme /TL numurs/, tāpat nav skaidrs, kā policijas darbinieki ierodoties notikuma vietā konstatējuši, ka tieši Sūdzības iesniedzēja automašīna ir tā, kas traucē. Turklāt, šajā gadījumā, minētais izsaukums, kā pierādījums ir jāvērtē kritiski saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu. Izsaukums pēc būtības nepierāda pārkāpuma esamību vai neesamību saskaņā ar Latvijas APK 243.panta otro daļu. Secina, ka zvans var kalpot par pamatu lietas ierosināšanai un pierādījumu iegūšanai izmeklēšanas procesa, tomēr pats izsaukums administratīva pārkāpuma esamību nepierāda, jo tā pierādīšanas pienākums saskaņā ar Latvijas APK 243.panta otro daļu ir institūcijai (amatpersonai).

Norāda, ka nama /adrese/ pagalmā automašīnas novietošanas vietu skaits ir ierobežots, līdz ar to kādam nama iedzīvotājam, piespiedu kārtā, var nākties savu automašīnu novietot uz ielas, kas raisa neapmierinātību un neiecietību pret citiem automašīnu īpašniekiem, kuriem savu automašīnu ir izdevies novietot pagalmā, kā rezultātā, iespējams, ir veikts zvans Rīgas pašvaldības policijai un izdomāta viltus sūdzība.

Rīgas pašvaldības policija pagalmā pie nama /adrese/ ne reizi nav sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu vai izteikusi mutisku brīdinājumu par iespējamu CSN pārkāpumu, novietojot automašīnu šajā vietā, vismaz ne kopš 2014.gada 18.novembra. No sūdzībai pievienotās fotogrāfijas var secināt, ka automašīnas, vietā, par kuru izrakstīts administratīva pārkāpuma protokols, tiek novietotas regulāri un tām nav sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Šajā situācijā uzskata, ka jāpiemēro administratīvo tiesību princips *in dubio pro civis* (šaubas par labu cilvēkam), jo ar fotoattēliem un argumentāciju Sūdzības iesniedzējs ir pierādījis, ka automašīna novietota, likumā pieļautā intervāla robežās, kā arī veidā, kas netraucē citiem satiksmes dalībniekiem pabraukt garām, iebraukt, izbraukt vai novietot savu automašīnu stāvēšanai.

Tiesā saņemti Iestādi rakstveida paskaidrojumi par iesniegto sūdzību, kurā norāda, ka iestādei nav jāpierāda, ka transportlīdzeklis traucē kādam transportlīdzeklim vai gājējam. 2010.gada 1.novembrī tika izdarīt grozījumu CSN 136.2.punktā ar kuriem aizstāts 136.2.punkta vārds "neļauj" ar vārdiem "var neļaut", no kā secināms, ka lai konstatētu pārkāpumu, nav nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzeklis uz pārkāpuma konstatēšanas brīdi ir novietots tā, kā tas neļauj pārvietoties citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, bet gan, ka transportlīdzeklis ir novietots, tā, ka tas var traucēt citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Taču izskatāmā lietā, ar foto fiksācijām Iestāde ir konstatējusi brīdi, kad Sūdzības iesniedzēja transportlīdzeklis traucē citam ceļu satiksmes dalībniekam izbraukt no stāvvietas.

Sūdzības iesniedzējam, novietojot Transportlīdzekli, bija jāņem vērā, fakts ka transportlīdzeklis var traucēt citiem satiksmes dalībniekiem, pamatojoties uz CSN 1.40.punktu. Šī tiesību norma kopā ar CSN 70.punktā minēto norāda, ka transportlīdzekļa apturēšana ir transportlīdzekļa vadītāja manevrs, kas izdarīts ceļu satiksmē, līdz ar ko ir radušās attiecības Ceļu satiksmes likuma pirmās daļas 5.punkta izpratnē (Administratīvās rajona tiesa Rīgas tiesas nama 2013.gada 4.marta spriedums lieta Nr. 142210512).

Pie esošiem lietas faktiskiem apstākļiem Iestāde uzskata, ka Sūdzības iesniedzēja izdarīto pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu, atsaucoties

uz Latvijas APK 21.panta pirmo un otro daļu.

Iestāde uzskata, ka atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu pie konkrētā lietā esošiem apstākļiem, būtu pretrunā ar Latvijas APK 22.pnatu, kas nosaka, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, un radītu haosu ceļu satiksmē.

Iestādes ir novērtējusi visus pierādījumus saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu, proti, novērtējusi pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. Turklāt, kā atzīts administratīvo tiesu praksē, gan tiesas, gan iestādes pienākums ir uzklausīt privātpersonas apsvērumus, bet nav pienākums detalizēti atrunāt jebkura izvirzītā argumenta pamatotību (Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2005.gada 11.oktobra lēmums lietā Nr.SKA-292 14.punktu).

Pamatojoties uz iepriekš minētām tiesību normām un lietas faktiskiem apstākļiem lūdz tiesu noraidīt Sūdzības iesniedzēja sūdzību par Iestādes Lēmumu.

Motīvu daļa

Saskaņā ar Latvijas APK 288.pantā noteikts, ka augstākas iestādes pieņemtu lēmumu var pārsūdzēt persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais, kā arī aizskartais mantas īpašnieks – daļā par savu mantu.

Latvijas APK 289.[12] panta pirmajā daļā norādītos apstākļus, kas viennozīmīgi ir par pamatu iestādes Lēmuma atcelšanai tiesa nekonstatē.

Tāpat tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus, kas būtu par pamatu Lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka Sūdzības iesniedzēja sūdzība nav pamatota un tādēļ noraidāma.

Sūdzības iesniedzējam piemērots administratīvais sods par Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 4.punktā paredzēto administratīvo pārkāpumu – par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Tiesai nav pamata apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā – paziņojumā fiksētās ziņas par faktiem, jo administratīvā pārkāpuma lietā nav konstatēti tādi apstākļi, kas norādītu par administratīvā pārkāpuma protokolā iekļauto ziņu nepatiesumu vai protokola neatbilstību patiesajiem lietas apstākļiem.

Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa konstatē, ka lietā ir sekojoši pierādījumi: Administratīvā pārkāpuma protokols – paziņojums Nr.510975654 (lietas 15.lapa), amatpersonas ziņojums (lietas 16.lapa), pārkāpuma konstatēšanas brīdī uzņemtās fotogrāfijas (lietas 29.-35.lapa).

Novērtējot pierādījumus pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, tiesa secina, ka 2015.gada 10.jūlijā plkst.18.27 Sūdzības iesniedzējs bija novietojis transportlīdzekli Honda Civic, reģistrācijas numurs /TL numurs/, stāvēšanai /adrese/, vietā, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt citiem transportlīdzekļiem, neievērojot CSN 136.2.punktā noteiktās prasības un līdz ar to izdarot Latvijas APK 149.[10]panta piektās daļas 4.puntkā minēto administratīvo pārkāpumu.

Tiesa atzīst, ka Lēmumā pierādījumi ir novērtēti pēc iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, tas ir, atbilstoši Latvijas APK 244.pantam.

Izvērtējusi Iestādes Lēmumā norādīto pamatojumu, tiesa secina, ka pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar ko izmanto Latvijas APK 289.[13]panta trešajā daļā noteikto un pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai daļā par sūdzības iesniedzēja vainu un sodu.

Tiesa nekonstatē, ka iestāde nebūtu pienācīgi noskaidrojusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, jo Lēmums balstīts uz pierādījumiem, kas, izskatot sūdzību, ir pilnībā izvērtēti.

Ziņas par faktiem, kas liktu apšaubīt lietā iegūto pierādījumu pieļaujamību vai ticamību, tiesā netika iegūtas. Tiesā tāpat nav iegūti tādi pierādījumi, kas nebūtu zināmi iestādei uz lēmuma pieņemšanas brīdi.

Izskatot sūdzību, tiesa nekonstatē citus vai jaunus Sūdzības iesniedzēja norādītus argumentus vai apstākļus, kas izslēgtu atbildību par administratīvo pārkāpumu, kas būtu par pamatu iestādes lēmuma atcelšanai vai administratīvās lietvedības izbeigšanai.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka teritorija, kur bija novietots stāvēšanai transportlīdzeklis Honda Civic, reģistrācijas numurs /TL numurs/, ir daudzdzīvokļu mājas pagalms un CSN 155.punkts nosaka, ka transportlīdzekļu stāvēšana atļauta tikai vietās, kur tas netraucē gājēju pārvietošanos vai citu transportlīdzekļu braukšanu, taču norāda, ka CSN 136.2.punkta mērķis ir nodrošināt, lai netiktu traucēta citu transportlīdzekļu pārvietošanās, tādēļ nepamatots ir Sūdzības iesniedzēja arguments, ka CSN 136.2.punkts nav piemērojams dzīvojamās zonās un daudzdzīvokļu namu pagalmos.

Par nepamatotu tiesa atzīst Sūdzības iesniedzēja atsauci uz CSN 135.4.punktu, kurā noteiks, ka aizliegts apstāties un stāvēt vietās, kur attālums starp brauktuves nepārtraukto ceļa apzīmējuma līniju, sadalošo joslu vai pretējo brauktuves malu un apturētu transportlīdzekli ir mazāks par 3 metri, jo konkrētajā vietā stāvēšanai novietotais transporta līdzeklis varēja neļaut izbraukt citam transporta līdzeklim.

Sūdzības iesniedzēja subjektīvais vērtējums par automašīnas novietošanu stāvēšanai, neietekmē administratīvā pārkāpuma sastāvu un nevar būt par pamatu notikuša pārkāpuma atzīšanai par nebijušu.

Ņemot vērā iepriekš minēto, Iestādes Lēmums atzīstams par tiesisku, pamatotu, bet Sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, 289.[13]pantu, 289.[18]panta pirmo daļu tiesa

n o s p r i e d a:

Rīgas pašvaldības policijas Kurzemes pārvaldes 2015.gada 27.jūlija lēmumu Nr.D57/06/510975654/1 **atstāt negrozītu**, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, **sūdzību noraidīt.**

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas, sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Rīgas rajona tiesas tiesnese I.Naruška